

Versiune anonimată

Traducere

C-726/20 - 1

Cauza C-726/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

29 decembrie 2020

Instanța de trimitere:

Conseil d'État (Belgia)

Data deciziei de trimitere:

4 decembrie 2020

Reclamanți:

CT

Ferme de la Sarte SPRL

Pârâtă:

Région wallonne

**CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
[CONSILIUL DE STAT, SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV]**

CAMERA a XV-a

HOTĂRÂRE

[*omissis*] din 4 decembrie 2020

[*omissis*]

În litigiul
dintre:

1. CT,

**2. societatea cu răspundere limitată Ferme de la
Sarte,**

cu domiciliul ales [*omissis*]
[în] Liège

și:

Région wallonne [Regiunea Valonă], reprezentată
de guvernul său,
cu domiciliul ales [*omissis*]
[la] Bruxelles.

I. Obiectul cererii

Prin cererea introductivă formulată pe cale electronică, la 25 ianuarie 2019, CT și Ferme de la Sarte SPRL solicită anularea „deciziilor Région wallonne - département de l’Agriculture [Departamentul pentru Agricultură] - direction des Structures agricoles [Direcția de Structuri Agricole] din 26 noiembrie 2018 și din 30 noiembrie 2018 prin care calea de atac introdusă este declarată admisibilă și nefondată și, în consecință, prin care se refuză acordarea unei cereri de ajutor pentru instalare și investiții”.

II. Procedură

[*omissis*] **[OR 2]** [*omissis*]

[elemente de procedură fără relevanță pentru trimiterea preliminară]

III. Situația de fapt

1. În vederea integrării exploatației agricole familiale, primul reclamant dobândește 25,20 % din părțile sociale ale celei de a doua reclamante și este numit în postul de administrator. La 23 februarie 2018, o convenție de preluare a exploatației este încheiată cu tatăl său.

2. La 9 martie 2018, Comitetul de instalare îl informează pe primul reclamant că a decis că acesta dispune de echivalentul unei experiențe de doi ani.

3. La 21 martie 2018, a doua reclamantă introduce trei cereri de ajutor:

- o cerere de ajutor pentru instalare (preluarea parțială indiviză a 63 de părți ale societății);
- o cerere de ajutor pentru investiții în ceea ce privește o magazie de depozitare;**[OR 3]**
- o cerere de ajutor pentru investiții în ceea ce privește cumpărarea unei mașini de tuns iarba cu tambur.

4. La 20 și la 28 iunie 2018, directorul Direcției de Structuri Agricole din cadrul Departamentului pentru Agricultură decide că cele trei cereri de ajutor nu sunt admisibile. Scrisoarea de notificare a acestor decizii menționează existența unei [posibilități de a introduce] o cale de atac la directorul Organisme payeur de Wallonie [Agenția de Plăți din Valonia].

5. La 31 iulie 2018, reclamantii au formulat o cale de atac la Organisme payeur de Wallonie împotriva celor trei decizii menționate anterior.

6. La 24 septembrie 2018, Organisme payeur de Wallonie organizează o audiere a primului reclamant.

7. La 26 noiembrie 2018, directorul Organisme payeur de Wallonie respinge cererea de ajutor pentru instalare prin preluare.

Este vorba despre primul act atacat care este motivat după cum urmează:

„[...]”

Întrucât, în ceea ce privește ajutorul pentru înființarea unei întreprinderi pentru tinerii agricultori, considerentul (17) al Regulamentului nr. 1305/2013 explică următoarele:

«O măsură de dezvoltare a exploatațiilor agricole și a întreprinderilor ar trebui să faciliteze instalarea inițială a tinerilor fermieri și ajustarea structurală a exploatațiilor lor după instalarea inițială»;

Că descrierea acestei scheme de ajutor din Programul valon de dezvoltare rurală, desemnată prin termenii submăsurii «6.1- Ajutor pentru înființarea întreprinderilor pentru tinerii agricultori» la punctul 8.2.3.3.1.6.1 din acest program explică, printre altele, următoarele:

«Submăsura are ca obiectiv acordarea unui ajutor financiar tânărului care se instalează, asigurându-se în același timp că o face în cele mai bune condiții, și anume că posedă capacitățile profesionale suficiente și un plan de afaceri adecvat pentru exploatația sa.

Susținerea constă într-un ajutor financiar pentru preluarea (totală sau parțială) a unei exploatații existente sau pentru crearea unei noi exploatații.

[...]

Costurile medii de instalare a unei exploatații agricole în Valonia s-au ridicat la 225 000 de euro în perioada 2012-2014. Acestea nu au făcut decât să crească în ultimii ani, astfel ajutorul forfetar de 70000 de euro prevăzut pentru această măsură reprezintă, așadar, un ajutor mediu de 30 % din costurile de instalare.»;

Întrucât de aici rezultă că schema de ajutor pentru înființarea unei întreprinderi pentru tinerii agricultori, astfel cum este organizată în Regiunea Valonă și

aprobată de Comisia Europeană, are ca obiectiv finanțarea parțială a instalării unui tânăr agricultor într-o exploatare agricolă, prin crearea sau prin preluarea acesteia din urmă, până la o sumă forfetară de 70 000 de euro, iar nu de a ajuta exploatarea existente să dezvolte o activitate care nu ține de domeniul agricol;

Întrucât planul de afaceri al solicitantului menționează expres că preluarea și investițiile sunt realizate în scopul de a dezvolta activitățile de producție de rulouri de gazon și de acoperișuri verzi, că, astfel, planul [OR 4] de afaceri menționează că ajutorul pentru instalare are ca obiect o mașină de tuns iarba care va permite un «cosit mai rapid, ceea ce va crea timp pentru noua activitate „culturi de plante pentru acoperișuri verzi”», construirea unei magazii de depozitare «pentru adăpostirea temporară a recoltei de rulouri de gazon» și «demararea de noi culturi de plante (datorită serei bine echipate) pentru a se lansa în producția de acoperișuri verzi»;

Având în vedere că reclamantul a adăugat în timpul audierii sale «că solicitările de investiții nu se referă decât la gazon»; că domnul EV a specificat, de asemenea, că preluarea nu viza decât «hectarele dedicate producției de gazon»; că domnul FD a clarificat «că, în cele din urmă, este vorba despre tot ce nu constituie o cultură agricolă tipică»; că aceste declarații sunt confirmate prin scrisoarea de introducere a căii de atac în care se specifică că partea exploatarea pe care domnul CT o preia reprezintă doar «32[,]71 hectare din cele 174[,]57 [hectare] din D[eclarația de] S[uprafață] 2017, sau mai puțin de 20 %»; că aceasta corespunde informațiilor menționate în declarațiile de suprafață din anii precedenți care indică pentru «culturile horticole necomestibile», respectiv denumirea utilizată de domnul EV pentru a desemna producția de gazon sau de sedum conform celor declarate în cursul audierii, un total de 35,55 hectare în anul 2018 și de 31,1 hectare în anul 2017;

Întrucât se demonstrează, prin urmare, că ajutorul pentru instalare prin preluare, precum și ajutoarele pentru investiții nu urmăresc în acest caz să preia o exploatare agricolă, ci să dezvolte o activitate secundară în exploatare care nu ține de agricultură, și anume producția de gazon sau de acoperișuri verzi;

că aceste cereri ies, așadar, din domeniul de aplicare al articolelor 17 și 19 din Regulamentul nr. 1305/2013 astfel cum au fost aplicate de Regiunea Valonă; întrucât simpla împrejurare că ferme de la Sarte SPRL desfășoară în prezent o activitate agricolă nu permite acceptarea acestor cereri, dat fiind că ajutoarele solicitate de domnul CT pentru preluare nu au ca obiectiv, în sine, preluarea sau dezvoltarea activității agricole a exploatarea, ci crearea, în cadrul acesteia, a unei activități paralele care nu are legătură cu domeniul agricol”.

8. La 30 noiembrie 2018, directorul Organisme payeur de Wallonie decide să refuze și celelalte două cereri de ajutor pentru investiții. Este vorba despre al doilea și al treilea act atacat, care se întemeiază pe următoarele motive:

„Întrucât considerentul (15) al Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 explică, în ceea ce privește ajutorul pentru investiții, următoarele:

«Pentru a ameliora performanțele economice și de mediu ale exploatațiilor agricole și ale întreprinderilor din mediul rural, a eficientiza sectorul comercializării și prelucrării produselor agricole, care să includă înființarea de unități de procesare și comercializare de mici dimensiuni în contextul lanțurilor scurte de aprovizionare și al piețelor locale, a asigura infrastructura necesară pentru dezvoltarea agriculturii și a silviculturii și a sprijini investițiile care nu sunt remunerative, dar care sunt necesare pentru realizarea obiectivelor de mediu, ar trebui să se acorde ajutor pentru investițiile fizice care contribuie la atingerea acestor obiective.»

[*omissis*] **[OR 5]** [*omissis*] [citat din articolul 17 alineatul (1) literele (a) - (d) din Regulamentul nr. 1305/2013]

Întrucât se deduce din articolul 17 din Regulamentul nr. 1305/2013 și din descrierea obiectivelor sale în considerentul (15) al aceluiași regulament că ajutoarele pentru investiții urmăresc ameliorarea producției agricole, dezvoltarea, modernizarea sau adaptarea exploatației sau promovarea acesteia pentru achiziționarea de echipamente neremunerative, dar benefice pentru mediu. Că fiecare dintre aceste obiective are legătură cu producția agricolă sau cel puțin cu caracterul agricol al exploatației. Că, în consecință, nu se poate considera că acestea urmăresc să realizeze o investiție care nu are legătură cu activitatea agricolă;

Întrucât producțiile de gazon și de acoperișuri verzi nu sunt menționate în anexa 1 la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Că aceste producții nu au vocația de a produce, direct sau indirect, produse alimentare. Că cererile de investiții nu vizează nici achiziționarea de material neproductiv dar favorabil mediului, ci, dimpotrivă, este vorba despre cumpărarea de material productiv, dar destinat unei producții care nu se referă la activitatea agricolă. Că cererile de ajutor pentru investiții nu pot fi considerate, așadar, ca fiind în legătură cu activitatea agricolă;

Întrucât simplul fapt că Ferme de Sarte SPRL desfășoară în prezent o activitate agricolă nu permite acceptarea acestor cereri, dat fiind că ajutoarele solicitate de domnul CT pentru investiții nu au ca obiectiv, în sine, preluarea sau dezvoltarea activității agricole a exploatației, ci crearea, în cadrul acesteia, a unei activități paralele care nu are legătură cu domeniul agricol”.

IV. Admisibilitate

IV.1 [omissis]

[*omissis*] **[OR 6]** [*omissis*]

IV.2. Evaluare

[*omissis*] **[OR 7]** [*omissis*]

[examinarea excepției de inadmisibilitate ridicate de pârâtă pentru lipsa de conexitate a celor trei acte atacate]

Din moment ce conexitatea este stabilită, acțiunea este admisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva celor trei acte atacate.

V. Al treilea motiv - Primul aspect

V.1. Tezele părților

Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 38 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și a anexei I la acesta, a articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), a articolelor 11 și 33 din Ordinul guvernului valon din 10 septembrie 2015 privind ajutoarele pentru dezvoltare și investiții în sectorul agricol, a articolelor 9 și 10 din Ordinul ministerial din 10 septembrie 2015 de punere în aplicare a Ordinului guvernului valon din 10 septembrie 2015 menționat anterior, a articolelor 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolelor 10 și 11 din Constituție, a principiului general al proporționalității și pe o eroare vădită de apreciere.

În cadrul primului aspect, reclamantii consideră că actele atacate apreciază în mod eronat că producția de gazon și de alte producții vegetale, precum sedumul, nu constituie o producție agricolă vizată în anexa I la TFUE. Aceștia arată că producția horticola în sens larg este inclusă în lista din anexa I, citată anterior. Ei arată că articolul 38 TFUE urmărește să definească produsele agricole și că această dispoziție dă o dublă definiție, și anume, pe de o parte, o definiție care poate fi calificată drept conceptuală și, pe de altă parte, o definiție care poate fi calificată drept analitică în raport cu o listă enumerativă. Reclamantii consideră că actele atacate efectuează o analiză restrictivă a acestei dispoziții, întrucât limitează producțiile agricole la ceea ce face parte din alimentație în sensul general al termenului. Aceștia amintesc că capitolul 6 din anexa 1 menționată face referire la „Plante vii și produse de floricultură” și că, în caz de dificultate de interpretare, poate interveni definiția conceptuală. Ei consideră că producția vegetală menționată în capitolul 6 este, în calitate de produs al solului, o producție care este avută în vedere la articolul 38 TFUE în definiția sa conceptuală. Reclamantii susțin că, dacă partea adversă își menține interpretarea acestei dispoziții, ar trebui să se adreseze eventual o întrebare preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene. **[OR 8]**

Partea adversă răspunde că motivul este inadmisibil în măsura în care vizează încălcarea articolelor 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât reclamantele nu indică prin ce ar fi încălcate aceste dispoziții. Aceasta consideră că, contrar celor susținute de reclamanți, producția de gazon nu este vizată de anexa I la TFUE, căci nu este vorba despre „plante vii și produse de floricultură”. Întemeindu-se pe informațiile care figurează pe site-ul web oficial al Comisiei Europene, aceasta consideră că plantele vii și produsele de floricultură nu înglobează decât „arborii, arbuștii și gardurile vii și alte produse furnizate în mod obișnuit de horticultori, pepinieri sau florari în vederea plantării sau realizării de ornamente”. Ea concluzionează că nu este, așadar, necesar să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene o întrebare preliminară.

Reclamanții răspund că păstrează considerațiile reluate în cererea lor de anulare. Ei nu observă ce ar putea permite distingerea producției de gazon de plantele vii și produsele de floricultură, gazonul fiind o plantă vie care necesită lucrări horticole și poate fi destinată ornamentei. Aceștia consideră, așadar, că explicațiile părții adverse nu sunt convingătoare și că aceasta din urmă înlătură prea ușor posibilitatea de a adresa întrebări preliminare Curții de Justiție a Uniunii Europene în ceea ce privește aspectul dacă producția de gazon poate fi considerată o activitate agricolă și/sau horticola.

În ultimele lor memorii, părțile se referă la înscrisurile lor precedente.

V.2. *Apreciere*

Articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului prevede următoarele:

„Investiții în active fizice

(1) În cadrul acestei măsuri se acordă sprijin pentru investiții tangibile și/sau intangibile care:

(a) ameliorează nivelul global de performanță și de durabilitate al exploatației agricole;

(b) vizează prelucrarea, comercializarea și/sau dezvoltarea produselor agricole care fac obiectul anexei I la TFUE sau ale bumbacului, cu excepția produselor pescărești; rezultatul procesului de producție poate fi un produs care nu face obiectul anexei respective; în cazul în care sprijinul se acordă sub formă de instrumente financiare, produsul de intrare poate consta și într-un produs care nu face obiectul anexei menționate, cu condiția ca [OR 9] investițiile să contribuie la una sau mai multe dintre prioritățile Uniunii în materie de dezvoltare rurală;

(c) vizează infrastructura necesară pentru dezvoltarea, modernizarea sau adaptarea agriculturii și a silviculturii, inclusiv accesul la suprafețele agricole și forestiere, consolidarea și ameliorarea terenurilor, și furnizarea și economisirea energiei și a apei; sau

(d) constituie investiții neproductive legate de îndeplinirea obiectivelor din domeniul agromediului și al climei urmărite în cadrul prezentului regulament, inclusiv biodiversitatea, starea de conservare a speciilor și habitatelor, precum și investiții care sporesc valoarea de utilitate publică a unei zone Natura 2000 sau a altor sisteme cu înaltă valoare naturală care urmează să fie definite în program.

(2) Sprijinul prevăzut la alineatul (1) litera (a) este acordat fermierilor sau grupurilor de fermieri.

În cazul investițiilor vizând sprijinirea restructurării exploatațiilor, statele membre direcționează sprijinul către exploatații în conformitate cu analiza SWOT realizată în legătură cu prioritatea Uniunii în materie de dezvoltare rurală intitulată «creșterea viabilității exploatațiilor și a competitivității tuturor tipurilor de agricultură în toate regiunile și promovarea tehnologiilor agricole inovatoare și a gestionării durabile a pădurilor».

(3) Sprijinul prevăzut la alineatul (1) literele (a) și (b) este limitat la ratele maxime ale sprijinului prevăzute în anexa II. Respectiv rate maxime pot fi majorate în cazul tinerilor fermieri, al investițiilor colective, inclusiv cele legate de o fuziune a unor organizații de producători, și al proiectelor integrate care implică acordarea de sprijin în cadrul mai multor măsuri, al investițiilor în zone care se confruntă cu constrângeri naturale și alte constrângeri specifice, menționate la articolul 32, al investițiilor legate de operațiunile care fac obiectul articolelor 28 și 29 și al operațiunilor care beneficiază de sprijin în cadrul PEI privind productivitatea și durabilitatea agriculturii, în conformitate cu ratele sprijinului prevăzute în anexa II. Cu toate acestea, rata maximă a sprijinului combinat nu poate depăși 90 %.

(4) Sprijinul acordat în conformitate cu alineatul (1) literele (c) și (d) face obiectul ratelor de sprijin prevăzute în anexa II.

(5) Poate fi acordat sprijin tinerilor fermieri care se stabilesc pentru prima dată într-o exploatație agricolă ca șefi ai acestora, în ceea ce privește investițiile necesare pentru a se conforma standardelor Uniunii care se aplică producției agricole, inclusiv celor privind normele de securitate a muncii. Acest sprijin poate fi acordat timp de maximum 24 de luni de la data stabilirii, astfel cum este prevăzută în programul de dezvoltare rurală sau până când acțiunile definite în planul de afaceri menționat la articolul 19 alineatul (4) sunt finalizate.

(6) În cazul în care dreptul Uniunii impune noi cerințe fermierilor, sprijinul poate fi acordat pentru investiții necesare pentru a se conforma respectivelor

cerințe, pe o perioadă de maxim 12 luni de la data la care acestea au devenit obligatorii pentru exploatarea agricolă”.

Articolul 38 TFUE prevede următoarele:

„(1) Uniunea definește și pune în aplicare o politică comună în domeniul agriculturii și pescuitului.

Piața internă cuprinde agricultura, pescuitul și comerțul cu produse agricole. Prin produse agricole se înțeleg produsele solului, cele animaliere și pescărești, precum și produsele care au suferit o primă transformare și se află în raport direct cu aceste produse. Referirile la politica agricolă comună sau la agricultură și utilizarea termenului «agricol» se înțeleg ca făcând referire și la pescuit, având în vedere caracteristicile speciale ale acestui sector. **[OR 10]**

(2) Cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolele 39-44, normele prevăzute în vederea instituirii sau funcționării pieței interne se aplică produselor agricole.

(3) Produsele care intră sub incidența articolelor 39-44, sunt enumerate în lista care face obiectul anexei I.

(4) Funcționarea și dezvoltarea pieței interne pentru produsele agricole trebuie să fie însoțite de instituirea unei politici agricole comune.”

Anexa I la TFUE cuprinde printre altele, în capitolul 6, „Plantele vii și produse de floricultură”.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1602 al Comisiei din 11 octombrie 2018 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun cuprinde o notă care precizează următoarele cu privire la nomenclatura referitoare la capitolul 6 din anexa I la TFUE: „Sub rezerva celei de-a doua părți a poziției 0601, prezentul capitol cuprinde numai produsele furnizate în mod obișnuit de horticultori, pepinieri sau florari, în vederea plantării sau realizării de ornamente.” Această nomenclatură nu menționează gazonul printre plantele vii și produsele de horticultură.

În Hotărârea din 4 octombrie 2018, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în special următoarele:

„108. Pe de altă parte, trebuie, de asemenea, amintit că, în măsura în care nu există nicio cale de atac jurisdicțională împotriva deciziei unei instanțe naționale, aceasta din urmă are, în principiu, obligația de a sesiza Curtea în sensul articolului 267 al treilea paragraf TFUE atunci când în fața sa este invocată o întrebare privind interpretarea Tratatului FUE (Hotărârea din 15 martie 2017, *Aquino*, C-3/16, EU:C:2017:209, punctul 42).

109. Curtea a statuat că obligația de sesizare prevăzută la această dispoziție are în special ca obiectiv evitarea formării, în vreun stat membru, a unei jurisprudențe naționale care să nu corespundă normelor din dreptul Uniunii (Hotărârea din 15 martie 2017, *Aquino*, C-3/16, EU:C:2017:209, punctul 33 și jurisprudența citată).

110. Desigur, o asemenea obligație nu revine acestei instanțe în cazul în care constată că întrebarea ridicată nu este pertinentă sau că dispoziția din dreptul Uniunii în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții ori că aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile, existența unei astfel de eventualități trebuind să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului Uniunii, de dificultățile specifice pe care le prezintă interpretarea acestuia și de riscul divergențelor de jurisprudență în cadrul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 octombrie 1982, *Cilfit și alții*, 283/81, EU:C:1982:335, punctul 21; Hotărârea din 9 septembrie 2015, *Ferreira da Silva e Brito și alții*, C-160/14, EU:C:2015:565, punctele 38 și 39, precum și Hotărârea din 28 iulie 2016, *Association France Nature Environnement*, C-379/15, EU:C:2016:603, punctul 50). (C.J.C.E., Hotărârea din 4 octombrie 2018, *Comisia Europeană/Republica Franceză*, C-416/17, EU:C:2018:811, punctele 108-110). [OR 11]

Motivul determinant al actelor atacate se întemeiază pe o interpretare a articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013, citat anterior, care exclude din domeniul de aplicare al acestei dispoziții producția de gazon sau de acoperișuri verzi. Această interpretare este însă contestată de reclamanti, întrucât dispoziția în discuție nu a făcut obiectul unei interpretări de către Curtea de Justiție, iar interpretarea corectă a dreptului Uniunii nu se impune atât de evident încât să nu lase loc niciunei îndoieli rezonabile. În ceea ce privește cererea de ajutoare care se înscrie în cadrul politicii agricole comune, trebuie evitată dezvoltarea unei jurisprudențe referitoare la noțiunea „produs agricol” care nu ar putea fi conformă cu normele dreptului Uniunii.

În consecință, Conseil d'État apreciază că trebuie să adreseze Curții o întrebare preliminară [omissis]

[textul întrebării redactat în dispozitiv]

PENTRU ACESTE MOTIVE, CONSEIL D'ÉTAT DECIDE:

Articolul 1.

Redeschide ședința.

Articolul 2.

Se adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului trebuie interpretat în sensul că exclude din domeniul său de aplicare producția de gazon sau de acoperișuri vegetale?” **[OR 12]**

[omissis] [elemente de procedură]

Pronunțată astfel la Bruxelles, în ședință publică a Camerei a XV-a, la 4 decembrie 2020, de [completul de judecată].

[Omissis] [semnături ale grefierului și ale președintelui de cameră]

DOCUMENT DE LUCRU